

Nikola MICHŇOVÁ, *Svatba Adama ze Schwarzenberku s Markétou z Pallantu roku 1613*, České Budějovice 2011, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, bakalářská práce, 101 s.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Pod vlivem studia dějin mentalit a kulturní antropologie část českých a moravských historiků a historiček již od počátku devadesátých let 20. století soustavněji upíná z různých úhlů pohledu svoji pozornost k tématu šlechtických sňatků v 16. a 17. věku. Je proto chvályhodné, že si kolegyně Nikola Michňová zvolila za téma své bakalářské práce právě tuto problematiku. Ve svém pojednání se pokusila na základě dochovaného bohatého účetního materiálu, svatební smlouvy a několika dopisů zmapovat průběh svatby Adama ze Schwarzenberku s Markétou z Pallantu, která se uskutečnila 27. listopadu 1613 na zámku v Hambachu. V heuristické fázi svého výzkumu se musela vyrovnat s jazykově i paleograficky náročnými prameny, jež studovala ve Státním oblastním archivu Třeboň, pracoviště Český Krumlov. Ve čtyřech obsáhlých kapitolách se postupně zabývala jednotlivými aspekty výběru budoucích nevěst urozených jedinců, analyzovala svatební smlouvu novomanželů z 9. září 1613, zrekonstruovala průběh příprav a zásobování svatební hostiny potravinami i předměty každodenní potřeby, naznačila skladbu kuchyňského personálu, služebnictva, které se staralo o pohodlí hodovníků, i pozvaných hostů.

Za nejzdařilejší část práce však považuji poslední kapitolu. V tomto oddíle se Nikola Michňová inspirovala teoretickým konceptem symbolické komunikace, který na sklonku devadesátých let 20. století vypracovali Gerd Althoff a Barbara Stollberg-Rilinger z univerzity v Münsteru. Slavnostní hostina včetně bohatého jídelníčku, jenž tvořila pestrá skladba rozličných pokrmů, honosných dortů a sladkostí, hmotného vybavení hodovních prostor totiž nesly hluboce promyšlené symbolické poselství, prostřednictvím něhož novomanželé komunikovali s účastníky festivity. Cukrové a marcipánové postavy antických bohů, figurky zvířat, mytických tvorů na dortech a další dekorace oslavovaly uzavření manželského svazku Adama ze Schwarzenberku s Markétou z Pallantu. Jejich alegorické poselství odráželo harmonické soužití obou partnerů, vzájemnou lásku, věrnost, rodinné štěstí a pevnou víru v budoucí potomstvo. Stranou pozornosti nezůstala ani oslava ideálních charakterových vlastností a ctností nevěsty, mezi které patřily cudnost, plodnost, počestnost a zbožnost. V případě ženicha byly vyzdvihovány vlastnosti pravého křesťanského rytíře – čestnost, odvaha, síla a spravedlnost. K sebezpůsobení novomanželů také přispívaly pamětní

předměty s erby Schwarzenberků a Pallantů, nově zakoupené a bohatě zdobené soubory soubory stolního nádobí, skla, dalších předmětů z drahých kovů i skladba pozvaných urozených hostů.

Díky svému pramennému výzkumu v Rodinném archivu Schwarzenberků Nikola Michňová vynesla na světlo některé doposud neznámé poznatky o průběhu svatby Adama ze Schwarzenberku s Markétou z Pallantu. Práce Nikoly Michňové ukazuje jednu z možných cest, jak proniknout do myšlenkového světa člověka na počátku 17. století. Zejména v části o svatebním jídelníčku a hmotném vybavení slavnostních prostor jako nástrojích symbolické komunikace naznačuje další možný směr, kterým by se mohlo ubírat české historické bádání o svatebních festivítách na prahu moderní doby. Proto bakalářskou práci slečny Nikoly Michňové doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm **v ý b o r n ě**.

České Budějovice 17. 6. 2011

PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.